

Med Hensyn til Realiteten er der ogsaa et Par Punkter i enkelte Paragraffer, som have givet mig Anledning til Overvejelse; f. Eks. om de i § 4 indeholdte Bestemmelser ere ganske tilstrækkelige til at sikre det Bevis for, at Ægtef. er indgaaet, som er af saa stor Betydning for de paagældende, eller om der ikke der kunde gives en nærmere Bestemmelse. — Tilseles har jeg nogen Tvivl med Hensyn til § 5. Vi have jo en Bestemmelse i Loven af 13de April 1851 om, at naar de paagældende ere af forstellig Trosbekendelse, skulle de, inden de maa indgaa Ægtef., først blive enige om, i hvilken Tro Børnene skulle opdrages. Det forekommer mig nu ogsaa at være en praktisk Bestemmelse, navnlig for den Muligheds Skyld, at de paagældende vende tilbage her til Riget, og Børnene skulle opdrages her i Riget. Bestemmelsen er ikke givet for at gøre Propaganda for den ene eller den anden Tro, men kun af Hensyn til Ægtefællerne, for derigennem at saa dette Spørgsmaal bragt ud af Verden, saaledes at et Stridsæmne, som mulig ellers senere kunde opstaa, i Forvejen var ryddet af Vejen. Det er kun disse Bemærkninger, som jeg har tilladt mig med Hensyn til Lovforslaget, som jeg i øvrigt ganske kan give min Tilslutning.

Det. Hansen: Jeg kan slutte mig til den sidst ærede Taler og anbefale Lovudkastet, som uden Tvivl vil afhjælpe et Savn. Man maa blot undre sig over, at ikke denne Trang tidligere har vist sig saa paatrængende, at Udenrigsministeriet har søgt at imødekomme den. Der er det tiltalende ogsaa ved Lovudkastet, at det, som der staar i Motiverne, med Hensyn til Ægtefabs Indgaaelse har søgt at indskrænke sig til det nødvendige. Der skal være saa faa og simple Former og Betingelser som muligt, og derved har man i Virkeligheden opnaaet — om jeg saa maa sige — at saa en fuldstændig ideal Vielseslov. Der forlanges ikke mere end nødvendigt, navnlig forlanges ikke det i og for sig overflødige, som Lovudkastets Motiver opregne, og som vi ved Ægtefabs Indgaaelse her saa godt kende, nemlig at det skal bevises, at vedkommende er vaktsineret, konfirmeret, udstreuet af Skolen, ikke har modtaget urefunderet Fattigunderstøttelse, at der er skiftet med den første Ægtefæles Arvinger, hvis den

paagældende har været gift før, at militære have deres foresatte Tilladelse, at Embedsmænd have sikret deres eventuelle Enke Forsørgelse, at der, forsaavidt Skilsmisse er bevilget, er givet Tilladelse til at indgaa et nyt Ægtef., at de to paagældende ikke have bedrevet Hov med hinanden o. s. v. Alle disse Bestemmelser, som forekomme mig at være overflødige Stene, man lægger paa Vejen til en saa anbefalelsesværdig Gerning som den at indgaa et lovligt Ægtef., alt dette skulle de danske Konsuler kunne se bort fra; der vil ikke blive stillet saadanne Fordringer, og derved undgaaes megen Vidiløftighed og megen Besvær. — Der er ogsaa en anden Egenf. ved dette Lovforslag, som er tiltalende, det er den, at der slet ikke er Tale om Gebyrer, ellers ved man, at naar der er Tale om Indgaaelse af Ægtef., er der Gebyrer; her og Gebyrer der, men i Lovudkastet er der ikke Tale om Gebyrer. Jeg er dog ikke klar paa, om det er den højterende Ministers Mening, at der ikke skal betales Gebyrer. Naar det kommer til Stykket, skal der dog vel betales Gebyr til Konsulen. Jeg henstiller, om der ikke i Lovforslaget skulde optages en Bestemmelse herom, ikke saaledes, at der burde opregnes, hvilke Gebyrer der skulle betales, men saaledes at der udtales noget om Bemyndigelse for Udenrigsministeren til at opstille de Gebyrer, der skulle kunne tages for de forskellige Handlinger, som her er Tale om. Jeg kan ikke tro, at de nu gældende Konsulattakster have forudset disse Tilfælde. Det har vistnok været meget sjældent, at Konsuler have foretaget Vielser eller Ægteforeninger, for at bruge et Udtryk, som den ærede sidste Taler brugte.

Der er endvidere en Egenf. ved dette Lovforslag, som jeg satte Pris paa, og det er den, at man nærmer sig til det, jeg anser for at være en rationel og fornuftig Ordning for Indgaaelse af Ægtef., for saa vidt dets borgerlige Virkning og Betydning angaar; der bliver nemlig ikke Spørgsmaal om Trosbekendelse i en eller anden Retning, men der tilstedes Personer Lov til at indgaa borgerligt Ægtef. hos Konsulen, uden at de Betingelser, der nu fordrer her hjemme efter Lov af 13de April 1851, skulle foreligge.